

48 22 5212323

MSW

ARB038129

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 31 stycznia 2013 r.

DPK-II-445-41/12

Pan

Piotr Stachańczyk

Sekretarz Stanu

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

szanowny Panie Sekretarzu!

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 stycznia 2013 r. (znak: DP-III-0231-82/12/JP) dotyczące projektu ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, uprzejmie przedstawiam następujące uwagi do tego projektu.

1. W art. 2 ust. 2 pkt 2 projektu proponuję po wyrazach „młodzieżowych ośrodków” dodać wyraz „wychowawczych”, natomiast w art. 4 pkt 3 lit. a projektu sformułowanie „innego ośrodka dla nieletnich” proponuję zastąpić zwrotem „młodzieżowego ośrodka wychowawczego”. Pojęcie młodzieżowy ośrodek wychowawczy jest używane w dalszej części projektu ustawy, co sugeruje, że projektodawca nie ma na myśli innych, poza młodzieżowym ośrodkiem wychowawczym, ośrodków dla nieletnich. Ponadto zgodnie z przepisami rozdz. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 178, z późn. zm.) środki przymusu bezpośredniego stosuje się w schroniskach dla nieletnich, zakładach poprawczych oraz młodzieżowych ośrodkach wychowawczych.

2. W art. 4 pkt 7 projektu proponuję doprecyzować definicję użycia broni palnej poprzez wskazanie, że chodzi o oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia.

3. Art. 7 projektu proponuję uzupełnić o przepis doprecyzowujący stosowanie środków przymusu bezpośredniego, tj. wprowadzenie zasady, w myśl której

SVS	5-64
wpl. dn.	2013-02-01

48 22 5212323

stosowanie środka przymusu bezpośredniego może trwać tylko do czasu ustania przyczyny jego zastosowania.

4. W art. 27 pkt 2 projektu proponuję nadać następujące brzmienie:

"2) okres przechowywania, sposób archiwizowania lub brakowania dokumentacji dotyczącej osób umieszczonych w celi zabezpieczającej oraz izby izolacyjnej, a także formy tej dokumentacji,".

Projekt w obecnej postaci przewiduje wprowadzenie dodatkowej ewidencji stosowania środka przymusu bezpośredniego w postaci celi zabezpieczającej. Obecnie Służba Więzienna dokumentuje stosowanie środka przymusu bezpośredniego tylko za pomocą notatek służbowych, które są ewidencjonowane na zasadach ogólnych. Jednocześnie prowadzona jest ewidencja stosowania wszystkich środków przymusu bezpośredniego w systemie informatycznym Centralna Baza Danych Osób Pozbawionych Wolności Noe.NET. Wobec powyższego nie ma potrzeby wprowadzania do projektowanej ustawy obowiązku prowadzenia dodatkowej ewidencji.

5. Proponuję także uzupełnić delegację ustawową zawartą w art. 27 projektu poprzez dodanie obowiązku określenia w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości warunków, jakim powinny odpowiadać pokoje izolacyjne, warunków oraz organizacji umieszczania w pokoju izolacyjnym, a także sposobu dokumentowania stosowania tego środka.

Rozporządzenie powinno także określać zasady dostępu do ewentualnego monitoringu, którym objęta byłaby cela zabezpieczająca, izba izolacyjna czy pokój izolacyjny (dostęp powinien być kontrolowany i zagwarantowany tylko dla osób uprawnionych) oraz zasady i czas przechowywania zapisu (np. nie dłużej niż 6 miesięcy, ale nie krócej niż 3 miesiące od zakończenia stosowania umieszczenia w tych pomieszczeniach, a następnie protokolarnie usuwany w sposób uniemożliwiający jego odzyskanie).

6. W art. 39 projektu projektodawca proponuje, aby o użyciu środka przymusu bezpośredniego wobec nieletniego umieszczonego w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, zakładzie poprawczym albo schronisku dla nieletnich dyrektor placówki niezwłocznie powiadamiał m.in. sąd rodzinny, który orzekł umieszczenie

48 22 5212323

nieletniego w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, schronisku dla nieletnich albo zakładzie poprawczym. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 17 § 1 ustawy *o postępowaniu w sprawach nieletnich*, sądem właściwym miejscowo w sprawach nieletnich jest sąd, w okręgu którego nieletni ma miejsca zamieszkania. W postępowaniu wykonawczym zmiana miejsca zamieszkania przez nieletniego, wobec którego sąd wykonuje środek wychowawczy albo środek poprawczy, powoduje zmianę właściwości miejscowej sądu. Następuje wówczas przekazanie sprawy nieletniego przez sąd dotychczas właściwy do właściwego sądu. W związku z powyższym proponuję, aby o użyciu środka przymusu bezpośredniego dyrektor placówki powiadamiał sąd wykonujący środek wychowawczy (w postaci umieszczenia w młodzieżowym ośrodku wykonawczym) albo sąd wykonujący środek poprawczy. Wobec nieletniego umieszczonego w schronisku dla nieletnich stosowana będzie regulacja dotycząca organu do którego dyspozycji pozostaje nieletni umieszczony w schronisku dla nieletnich.

7. Art. 49 projektu budzi zastrzeżenia w zakresie w jakim w ust. 2 pkt 1 ogranicza przekazywanie przełożonemu notatki sporządzonej przez uprawnionego do sytuacji, gdy skutkiem użycia i wykorzystania środków przymusu bezpośredniego było zranienie osoby lub wystąpienie innych widocznych objawów zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia. Rezygnacja z przekazywania notatki w każdym przypadku użycia i wykorzystania środka przymusu bezpośredniego może w praktyce prowadzić do pozbawienia dyrektora zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich albo młodzieżowego ośrodka wychowawczego możliwości skontrolowania, czy uprawniony w danej sytuacji użył adekwatnego środka przymusu bezpośredniego, a także czy jego użycie w stosunku do nieletniego było uzasadnione.

Ponadto projektowana regulacja nie wskazuje, co uprawniony ma zrobić z notatką, sporządzoną zgodnie z art. 49 ust. 1 projektu, gdy nie nastąpi wymieniony w art. 49 ust. 2 pkt 1 projektu skutek użycia i wykorzystania środka przymusu bezpośredniego, a także nie wskazuje czasu i miejsca jej przechowywania.

2 *Wypomni pomorem*

Z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

3 *Michał Królikowski*
Michał Królikowski
PODSEKRETARZ STANU